

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2C/148/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913208917
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913208917.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Branislavom Klukošom v právnej veci žalobcu: Profidebt Slovakia s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35925922, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Klincová 37/B, Bratislava, proti žalovanému: G. Y., nar.XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, Z., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42176778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J.Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 706,66 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného sa priznáva náhrada trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 433,21 eur, ktoré mu je žalobca povinný zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.10.2013 si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 706,66 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne zo sumy 699,48 eur od 1.5.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania spolu s ďalším príslušenstvom a náhradu trov tohto konania.

Žalobca žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že dňa 27.9.2012 uzavrel žalobca so spoločnosťou GE Money a.s. so sídlom Bottova 7, Bratislava zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola žalobcovi postúpená pohľadávka s príslušenstvom a právami s ním spojenými voči žalovanému zo zmluvy: „Spotrebný úver č. XXXXXXXXXXX“ medzi spoločnosťou GE Money a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.327,76 eur. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému písomne oznámené. Pohľadávka ku dňu postúpenia bola vo výške 807,86 eur, pričom príslušenstvo pohľadávky je ďalej tvorené úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 807,86 eur od 17.6.2010 do zaplatenia podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 27.1.2012 dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXX, v ktorej žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi vo výške 816,66 eur, pozostávajúci z nesplatenej istiny úveru vo výške 699,48 eur a zo zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody. Žalovaný sa zaviazal splatiť uznaný záväzok v 15.mesačných splátkach vo výške 55,- eur splatných v termínoch určených v dohode. Žalovaný však do dňa podania žaloby uhradil dňa 3.12.2012 a 31.12.2012 sumy vo výške 55,- eur, teda spolu 110,- eur, pričom nesplatená časť záväzku predstavuje sumu 706,66 eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním splátky záväzku

o viac ako tri mesiace a viac, stali sa podľa článku 4.1 dohody splatnými všetky záväzky žalovaného, ktoré sa podľa dohody mali stať splatnými v budúcnosti a žalobcovi vznikol aj nárok na zmluvnú pokutu podľa článku 4.1 dohody, t.j. na zmluvnú pokutu vo výške 0,065% z nesplatenej istiny úveru za každý deň omeškania, t.j. zo sumy 699,48 eur od 1.5.2013 (91.deň omeškania sa žalovaného s úhradou splátky istiny záväzku) do zaplatenia. Žalobca si ďalej uplatnil aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania je určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa článku 4.1 dohody nepresahovala 3-násobok úroku z omeškania podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., t.j. 3,2750% ročne od 1.5.2013 do zaplatenia, pričom ak úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu prevýšia výšku poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy „Spotrebný úver“, odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy sa uplatňuje len 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 699,48 eur do zaplatenia.

Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 2C/148/2013-26 zo dňa 13.12.2013 konanie zastavil, pričom žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca si nespĺnil svoju poplatkovú povinnosť a v lehote určenej súdom nezaplatil súdny poplatok za podanú žalobu. Žalobca podal proti uvedenému uzneseniu odvolanie, pričom zároveň zaplatil súdny poplatok, z tohto dôvodu preto Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 2C/148/2013-33 zo dňa 7.1.2014 v celom rozsahu zrušil uznesenie Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 2C/148/2013 zo dňa 13.12.2013 o zastavení konania.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.12.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník konania na strane žalovaného, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovateľ podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.2.2014 súdu oznámil, že nesúhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, pričom svoj nesúhlas neodôvodnil.

Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 2C/148/2013-51 zo dňa 21.2.2014 pripustil, aby do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 27.3.2014.

Žalovaný sa písomne k podanej žalobe nevyjadril.

Vedľajší účastník konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že v uvedenej veci ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.9.2008, v ktorej našiel viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a súčasne nesúlad so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere chýba dátum konečnej splatnosti úveru, nie je tam uvedená ročná úroková sadzba úveru, údaje o počte, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a takisto chýba v zmluve priemerná hodnota RPMN. Poukázal na rozsudky Okresného súdu Prešov, Krajského súdu v Banskej Bystrici. Tiež poukázal na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. s tým, že ak zmluva neobsahuje náležitosti, ktoré popísal vyššie, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tiež poukázal aj na obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu pre vydávanie a používanie platobnej karty, ktoré sú prakticky nečitateľné. Pokiaľ žalobca predložil dohodu o uznaní dlhu č. 7021642076 so splátkovým kalendárom, táto dohoda je formulár, ktorý bol vopred pripravený pre dlžníka, pričom dlžník nemal žiadnym spôsobom doplniť jej obsah. Takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistifikovane „skryté“ do zmluvných ustanovení v bode 2, pričom by to malo byť priamo súčasťou dohody o uznaní dlhu v časti - postúpená pohľadávka - záväzok. O neprijateľnosti zmluvnej podmienky predlžujúcej premlčaciu lehotu v spotrebiteľských zmluvách na 10 rokov dal do pozornosti viaceré rozsudky súdov Slovenskej republiky. Je nelogické a vylúčené, aby spotrebiteľ, ak už mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Z vyššie uvedených dôvodov preto považoval dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu ako nekalú obchodnú praktiku za absolútne neplatnú, a preto nemohla účinne predĺžiť premlčaciu dobu. V uvedenej veci podľa obsahu žaloby právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 9.9.2008 so žalovaným zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pričom právny predchodca žalobcu zmluvu predčasne ukončil, čím došlo k zosplatneniu celej dlžnej sumy úveru najneskôr dňom 16.6.2010. Žaloba bola podaná na súd až dňa 24.10.2013, a teda vedľajší účastník

vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že premlčacia doba je 3-ročná, nakoľko odchylné dojednania, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech, sú neplatné. Záväzok dlžníka - žalovaného je teda premlčaný, pričom žalobca sa pokúšal listivým spôsobom získať od žalovaného uznanie dlhu. Z tohto dôvodu preto navrhol žalobu zamietnuť.

Navrhovateľ podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.2.2014 navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa vzhľadom ku skutočnosti, že navrhovateľ uzatvoril so spoločnosťou Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266 zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 31.1.2014, pričom táto spoločnosť nadobudla aj pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania vrátane príslušenstva a všetkých práv s ňou spojených.

Okresný súd Ružomberok uznesením sp.zn. 2C/148/2013-64 zo dňa 9.5.2014 návrh navrhovateľa na pripustenie zmeny účastníka konania na strane navrhovateľa zamietol.

Žalovaný pred začatím pojednávania konaného dňa 3.2.2014 uviedol, že dňa 10.10.2013 uhradil v prospech žalobcu sumu 90,- eur a v novembri 2013 sumu 50,- eur, a teda celkovo v prospech žalobcu uhradil sumu 140,- eur, a preto nevedel uviesť, prečo táto suma nebola odpočítaná z uplatňovanej istiny.

V súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP súd konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 8.10.2014 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili a ani nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané s poukazom na ust. § 47 ods. 2 OSP ako aj v neprítomnosti vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané.

Substitútka právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania na pojednávaní uviedla, že vedľajší účastník na strane žalovaného sa pridrižava svojho písomného vyjadrenia k podanej žalobe, ktorou okrem iného vzniesol námietku premlčania celého záväzku. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter záväzku mala za to, že na uvedený záväzkový vzťah je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda aj úpravu Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa týka premlčacej doby, a teda 3-ročnú premlčaciu lehotu. Pokiaľ bol záväzok zosplatnený dňa 16.6.2010 a platí 3-ročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka, pričom žaloba bola podaná na súd po tejto lehote, došlo k premlčaniu uvedeného nároku zo strany žalobcu. Tiež poukázala na tú skutočnosť, že uvedený úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve chýbali podstatné náležitosti zmluvy o úvere. K dohode o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom uviedla, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah tejto dohody, táto dohoda bola už viacerými súdmi judikovaná ako nekalá obchodná praktika, zo samotného právneho úkonu žalovaného ani nevyplýva prejav vôle žalovaného uznať nejaký svoj záväzok, jedná sa o nezrozumiteľný a neurčitý právny úkon, ktorý vykazuje nulité účinky. V dohode chýba špecifikácia záväzku, ktorý mal žalovaný uznať. Na ďalších stranách dohody sú drobnými písmenkami uvedené podmienky, ktoré nemohol žalovaný žiadnym spôsobom ovplyvniť a takýto úkon je teda neplatný.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 9.9.2008 zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 1.327,76 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 48, výška mesačnej splátky 41,79 eur na účet právneho predchodcu žalobcu. Dátum prvej splátky bol 9.10.2008, dátum každej ďalšej platby bol k 9.dňu v mesiaci, ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavovala 20,24%. Z karty klienta vyplynulo, že vzhľadom k tomu, že žalovaný neplatil splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu zosplatnil úver dňa 16.6.2010. Právny predchodca žalobcu ako postupca uzatvoril so žalobcom ako postupníkom rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 27.9.2012, na základe ktorej postúpil právny predchodca žalobcu žalobcovi súbor pohľadávok voči niektorým dlžníkom, pričom medzi pohľadávkami figurovala i pohľadávka voči žalovanému. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 6.12.2012 dohodu o uznaní dlhu č. 7021642076 so splátkovým kalendárom, na základe ktorej žalovaný uznal záväzok vo výške 816,66 eur, ktorý mal voči právnenému predchodcovi žalobcu a zaviazal

sa tento splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 15 vždy do 30.dňa v mesiaci, pričom výška mesačnej splátky predstavovala sumu 55,- eur. Žalobca a spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Zug, Švajčiarsko uzatvorili dňa 31.1.2014 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca postúpil na túto spoločnosť pohľadávky, pričom medzi pohľadávkami bola aj pohľadávka voči žalovanému.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- q) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.2.2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 9.9.2008 zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.327,76 eur. Uvedenú zmluvu súd posúdil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je tak v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, pre ktorý je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov konania. Zmluva o úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným i napriek povahe tzv. absolútného obchodu je zmluvou typovou, zmluvou spotrebiteľskou, a teda je potrebné aplikovať na právny vzťah aj ustanovenie chrániace práva spotrebiteľov. Z tohto teda vyplýva, že je právne irelevantný prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva spravuje, ale vychádzajúc z predchádzajúceho spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona, ktorá vyhovuje kritériu, a to tomu, že všetky zmluvy sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Je teda zrejmé, že ustanovenie Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv je potrebné používať i v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov konania má spravovať Obchodným zákonníkom, pričom charakter spotrebiteľskej zmluvy má tzv. absolútna zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka.

Vedľajší účastník konania na strane žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesol vo svojom vyjadrení k žalobe námietku premlčania, nakoľko úver bol zosplatnený právnym predchodcom žalobcu dňa 16.6.2010, pričom žaloba bola podaná na súd až 24.10.2013, a teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, ktorá je upravená v Občianskom zákonníku. Pokiaľ by bol použitý iný výklad, resp. odchylné dojednania, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech, tieto by boli neplatné. Oproti tomu žalobca predložil súdu dohodu o uznaní dlhu č. 7021642076 so splátkovým kalendárom, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 6.12.2012. Súd teda skôr ako sa začal zaoberať vecnou

stránkou podanej žaloby najskôr skúmal, či je vznesená námietka zo strany vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného dôvodná alebo nie. Predtým však musel posúdiť platnosť alebo neplatnosť uzatvorenej dohody o uznaní dlhu, ktorej platnosť namietal vedľajší účastník konania na strane žalovaného. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná dohoda o uznaní dlhu č. 7021642076 so splátkovým kalendárom zo dňa 6.12.2012 bola uzatvorená v rozpore so dobrými mravmi. V uvedenom prípade sa jedná o formulárovú dohodu, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Táto dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu, pričom takéto zmluvné podmienky sú neprijateľné a sú absolútne neplatné. Je predsa nelogické, aby žalovaný - spotrebiteľ, ktorý by mal vedomosť o premlčaní záväzku, mal záujem uznať svoj záväzok a predĺžiť si premlčaciu lehotu. Nakoľko si teda spotrebiteľ svojim podpisom na dohode o uznaní dlhu zhoršil zmluvné postavenie, podpísanie tejto dohody mu privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Iniciatíva uzatvorenia zmluvy vyšla zo strany žalobcu, ktorý navštívil žalovaného. Nakoľko uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi, nie je možné z nepráva vytvoriť právo, ktoré by mu bolo možné poskytnúť ochranu.

Z dohody o uznaní dlhu č. 7021642076 so splátkovým kalendárom nie je zrejmé, aký dlh uznal žalovaný čo do dôvodu a výšky, z akého právneho titulu vznikol tento dlh, v zmluve absentujú základné náležitosti uznania dlhu, ktorý predstavuje jednostranné vyhlásenie zo strany dlžníka. I táto skutočnosť svedčí o tom, že ani samotný žalovaný nevedel, aký dlh vlastne uznal čo do dôvodu a výšky. Ak je teda jeho prejav vôle neurčitý, nie je zrejmé, aký dlh uznal, i táto dohoda o uznaní dlhu je neplatná. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd teda vyhodnotil dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom ako neplatný právny úkon pre jej rozpor s ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy, ako aj pre porušenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v rozpore s dobrými mravmi) a pre ďalšie právne vady, ktoré boli vyššie popísané.

Pokiaľ bola teda žalobcom predložená dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom, ktorú súd uznal za neplatnú, súd naďalej skúmal, či námietka premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je dôvodná alebo nie. Z listinných dôkazov predložených samotným žalobcom vyplynulo (z karty klienta na čl. 16 spisu), že úver bol zosplatnený dňom 16.6.2010. Dňom nasledujúcim po tomto dni teda začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, nakoľko ako už bolo vyššie uvedené, súd posúdil uvedenú zmluvu o úvere ako tzv. absolútny obchod, avšak na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať 3-ročnú premlčaciu dobu v zmysle Občianskeho zákonníka. Ak bola teda zmluva predčasne ukončená dňa 16.6.2010 a žalobca podal žalobu na tunajší súd až 24.10.2013 (čo vyplýva z prezenčnej pečiatky na žalobe), súd zistil, že námietka premlčania zo strany vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného bola vznesená dôvodne. V konaní bolo teda preukázané, že nárok žalobcu je premlčaný, a preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Ďalšou dôležitou skutočnosťou v konaní je tá skutočnosť, že žalobca uzatvoril ako postupca so spoločnosťou Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Zug, Švajčiarsko dňa 31.1.2014 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpil pohľadávku voči žalovanému tejto spoločnosti. Ak teda postúpil pohľadávku žalovaného na ďalšiu spoločnosť, v konaní už nebol nositeľom práv a povinností, ktoré boli predmetom tohto konania. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa však súd ďalej touto skutočnosťou nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného priznal právo na náhradu trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie a bránenie práva, nakoľko žaloba žalobcu smerujúca voči nemu bola v celom rozsahu zamietnutá.

Nakoľko si však žalovaný žiadne trovy neuplatnil a ani mu zo spisu žiadne trovy konania nevyplývali, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal a v takomto prípade nebol viazaný svojim výrokom o náhrade trov konania.

Nakoľko na strane žalovaného, ktorý bol vo veci úspešný, vystupoval aj vedľajší účastník konania, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania, ktoré boli účelne vynaložené. Právny zástupca vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného si uplatnil odmenu za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej, účasť na pojednávaní na Okresnom súde Ružomberok dňa 8.10.2014), za jeden úkon právnej služby prináleží právnenému

zástupcovi vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného odmena vo výške 51,45 eur, súd mu priznal 3x 51,45 eur, tiež mu priznal aj 3x režijný paušál k uvedeným úkonom právnej služby každý vo výške 8,04 eur.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného si ďalej uplatnil aj náhradu cestovného za cestu na pojednávanie z Lučenca do Ružomberka a späť (vzdialenosť Ružomberok - Lučenec a späť 264 km, základná náhrada za 1km 0,183/1km, spotreba pohonných hmôt podľa technického preukazu použitého motorového vozidla 6,5 l/100km, cena pohonných hmôt 1,40 eur/1 l), za pohonné hmoty mu súd teda priznal náhradu vo výške 24,02 eur a za amortizácia vozidla náhradu vo výške 48,31 eur. Náhrada cestovného bola teda priznaná spolu vo výške 72,27 eur.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného si uplatnil aj náhradu za stratu času za čas strávený cestou na pojednávanie z Lučenca do Ružomberka a späť, uplatnil si 10 polhodín, každá vo výške 13,01 eur, teda spolu 130,10 eur. Súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa i 20% DPH z priznanej náhrady cestovného a náhrady za stratu času, ako aj z úkonu právnej služby - účasť na pojednávaní na Okresnom súde Ružomberok dňa 8.10.2014 vzhľadom ku skutočnosti, že právny zástupca vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného (jeho substitút) je platiteľom DPH od 1.3.2013, v takomto prípade sa priznaná odmena zvyšuje o 20% DPH. Celkom boli teda trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného priznané vo výške 433,21 eur a tieto je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného vedený v Tatrabanke a.s. pobočka Lučenec, číslo účtu: 2620036847/1100, VS: 8640613 tak, ako to vyplýva z ust. § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) - ktorému súdu je určené; kto ho robí; ktorej veci sa týka a čo sleduje; musí byť podpísané a datované; je potrebný počet rovnopisov a s prílohami, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné - ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy - uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/,f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.